

המרכז החופשי -

הסובב?

המתח לקראת ישיבת הוועדה המרכזית של המרכז החופשי, שנערכה ביום הראשון השבוע, היה אדיר. לשתי הכיתות היריבות בתנועה קיקיונית זו, הייתה של ח"כ שמואל תמיר ועקיבא נוף מצד אחד, והכיתה של ח"כ אליעזר שוסק, ואהוד אולמרט מהצד האחר, היה ברור כי ישיבה זו, בה משתתפים כ-20

נורית עמו בירושלים. כאשר תמיר בתל-אביב, היא נמצאת איתו במשרד עורכי-הדין שלו, בשדרות רוטשילד. תמיר מסיע את נורית לירושלים וחזרה במכונית הפרטית, בעוד המזכירה האחרת של המרכז החופשי, אנה דסה, נאלצת לחפש בכל פעם טרמפ.

כשמופיע תמיר במינון הכנסת, הוא ממעט בדרך-כלל לשבת עם חברי סיעתו, או עם העובדים תחתיו. הוא יושב עם נורית בשולחן לחוד. אפילו כאשר מגיעה תתו הסטודנטית של תמיר ליאורה למינון הכנסת, כדי לאכול עם אביה ארוחת ערב, היא מצטרפת לשולחנם של אביה ושל נורית.

מאת יוסי ינאי

תתף גם הוא בישיבה, כי ההצעה עומדת ליפול בגלל התנגדותו של נוף, הוא העלה אותה כהצעת-רשולו, ושם ללעג את תמיר ואת שליחו, נוף.

כשיצא אולמרט מהישיבה, מיהר לחפש את ח"כ שוסק, שוסק נדהם למישמע הסיפור, והתפרץ: "הדיקטטור הזה ממשיך להשתולל! אנחנו נשים לזה סוף. די נמאס לי ממנו".

בתקרית הבאה לקח תמיר חלק פעיל. בהסכם הליכוד הוחלט כי תמיר וח"כ ע"מ

כחבר הוועדה המדינית של התנועה, תהיה גורלית לעתידו של המרכז החופשי. מצב היחסים בין ארבעת חברי הכנסת הגיע לכדי סוף מתיחת החבל ורבים היו מוכנים להמר כי שוסק או תמיר ינצלו את הישיבה כדי להביא לקראת הסופי ברמרכו החופשי ולפילוג המוחלט.

אולם גם יריבו של שמואל תמיר, הרטוענים כי החוכמה הפוליטית היא ממנו ואלדך, מודים בפה מלא כי הכשרונות הרקטיים והתכססניים של תמיר, עדיין בר

מטבע הדברים שתמיר היה מטיל על נורית למסור הודעות שונות לשאר חברי לסיעה, אולם למרות יופיה, לא מצאה הישליחה חן בעיני חבריו של תמיר. הם ניסו לבדוק מהיכן היא מקבלת את משרורתה, מהמרכז החופשי או ממשרדו הרטי של תמיר, וכשלא עלה הדבר בידיהם הודיעו לתמיר, דרכה, כי אינם מכירים בה כבמוכרת הסיעה, וכי את ההודעות חייב תמיר לשלוח דרך אנה דסה.

שלושת הח"כים האחרים של המרכז החופשי קבעו את יחסם אל המזכירה הר

אליעזר שוסק מהרהר, אהוד אולמרט מביט בו, שעה שעקיבא נוף תולה את עיניו בשמואל תמיר

גאל הורביץ, יתחלקו ביניהם בראשות ועדת-הכלכלה של הכנסת, כשכל אחד מהם שתי קדנציות בנות שנה כל אחת, לסיורוגין. עם כינונה של הכנסת הטילו השניים ביניהם מטבע, ותמיר זכה בכהונה מועד הכהונה של תמיר, ולהורביץ היה ברור כי עתה עומד הוא להתמנות כיושב-ראש הוועדה. חלפו שבועות, אך תמיר לא פינה את מקומו. בכל פעם שהורביץ פנה אליו, היה מתחמק ממנו ומבטיח כי יתפטר למחרת היום.

הטיל את הצנוורה האישית שלו על הצעיר היהם של חברי מיסלגתו בצורה כה גלוויה, מרוב תדהמה העיר בגין הערה אשר אינה מתאימה לו: "אני לא מבין בשביל מה יש צורך באישורו של תמיר לדבר הזה. כולנו מסכימים שהרעיון הוא טוב", אך נוף עמד על דעתו ועל כבוד המנהיג שלו: "הצעות שלא עברו את תמיר לא יועלו", ובפנותו אל מנהיגי הליכוד אמר: "אני מבקש מכם לא להתערב בנוהלים של הרטיבה שלנו".

להורביץ לקח למעלה מחודש להבין כי תמיר משטה בו, והוא פנה לעזרת הנהלת סיעת הליכוד. ההנהלה הזמינה את תמיר לישיבה שבה היו אמורים לדון בעניין, אך תמיר לא הגיע. בינתיים פעל תמיר מ"אחרי הקלעים כדי להסיר את רוע הגזירה. הוא ביקש משוסק, המקובל על חטיבת הליכוד האחרות הרבה יותר ממנו, לפעול לכך שאחד מחברי הרות או הליברלים בוועדה יתפטר למענו, כדי שהוא יוכל להמשיך להיות לפחות חבר בוועדה. שוסק סירב. "לא מגיע לך. לא פתאום נזכרת אחרי שנה, כאשר אתה צריך לי" התפטר?" תמיר ניסה נימוק אחר. "הור" ביני לא היה חבר ועדת הכלכלה. לכן הוא לא יכול להכנס לנעלי יושבי-הראש שלה בלא הכנה מוקדמת". תשובתו של שוסק היתה דומה לקודמת: "כל זה היה נכון גם לפני שנה, כאשר אתה נבחרת".

„חוצפה ממדרגה ראשונה“

כאי הישיבה קשה היה להאמין שוהו אומנם הנוהג, אולמרט, אשר שהה בבניין הכנסת, כשהוא משתחף בישיבת ועדת החקיקה-החוקומישפט, הוזעק כדי לברר עימו את העניין. אולמרט הסביר כי ניסה, לשוא, למצוא את תמיר בטלפון, ומשום חשיבותה של ההצעה, לדעתו, הגיש אותה למרות זאת.

כאשר נודע לו כי נוף דורש לדחות את ההצעה על הסף, התפרץ אולמרט: "זו חוצפה ממדרגה ראשונה!" רימלט, שהיה יושב-ראש הישיבה, דרש למחוק ביטוי זה מהפרוטוקול, אולם גם ל"אחר שהוא נמחק חזר עליו אולמרט בעיי-דוד מבט עיניו המחייכות של בגין. כאשר נוכח ח"כ משה גיסיס מהליברלים, שהש

יפהיה בהתאם ליחסם לשמואל תמיר עצמו. שוסק מתייחס אל נורית כמו אל זערה צעירה, "החושבת שהיא משהו", בזילזול מוחלט. אולמרט מתעלם ממנה כמעט ל"חלוטין ומשיב על פניותיה בנענועי ראש של הן ולאן. כשנוף מתבונן בה, יש לעיני תים הרגשה שהוא מסתכל באלה יוונית, וגם אם הוא עסוק עם ידידים או ידידות הבאים לבקרו באותה עת בכנסת, הוא מייד מתפנה אליה.

פרשת נורית חפץ היא אומנם צבעונית ומשעשעת בהתחשב בגילם ובמעמדם שלה המעורבים בה, אך היא ללא ספק בטלה לעומת שתי פרשות שהסעירו בשבוע שי עבר את הנהלת הליכוד, והקשורות בי תמיר.

מלוא אונם. ותמיר, אשר פילוג בשעה זו אינו נוח לו, הוכיח שוב עד כמה הוא אמן בתכססנות פוליטית, כבר בפתיחת הישיבה הביע את דעתו כי הפורום של הוועדה המדינית אינו פורום מתאים לליבוך היחסיים האישיים והסברת תקריות העבר, ויפה על הישיבה לדון דיון אקדמי על יחסי התנועה עם ועדת הכלכלה של הכנסת. כך הצליח תמיר לדחות בעוד שבועות או חודשים מיספר את הפילוג המאיים בר קול רם ממש על המרכז החופשי, תנועה אשר למרות שהברים בה רק ארבעה חברי כנסת, מצליחה לספק לטורי הרכילות הפוליטית בעיתונות חומר רב, בו מטיחים הארבעה עלבונות זה בזה, חוטפים מיך רפוננים, נועלים ופורצים ארוות ומשטים זה בזה פקידות יפהפיות.

ואמנם, אחת הפקידות של המרכז החופשי, ש, מוכירתו האישית של מנהיג המפלגה שמואל תמיר, נורית חפץ, מסמלת — ביחס שאותו רוחש לה כל אחד מהארבעה — את מצביי-היחסים הרעוע.

השיעור הראשון היה בישיבת הנהלת סיעת הליכוד בכנסת, שהתקיימה ללא תמיר, אולם צילו של זה ריחף מעליה. ח"כ אהוד אולמרט הגיש לאישור הנהלת הליכוד, כפי שנהוג בגוש זה, הצעה דחור פה שלו לסדר יומה של הכנסת, בנושא העלאת דמי-הביטוח לרוב.

בהנהלת הסיעה של הליכוד יושבים שמונה חברים, שלושה מחרות, שלושה מהליברלים, אחד מע"מ ואחד מהמר-

שולחנות נפרדים בכנסת

נורית היא צעירה תמירת קומה בעלת גוף חסוב, המיטיבה להתלבש, הגדרת תפקידה: מוכירתו האישית של שמואל תמיר. היא מלווה את תמיר לכל אשר ילך. בימים בהם הוא בכנסת, נמצאת